

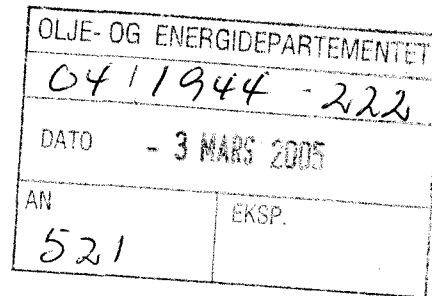
MELØY KOMMUNE

RÅDMANN

Dato 02.03.2005
Saksnr. 04/02728
Arkivkode S10&13
Vår ref. 002814/05
Deres ref.

Det Kongelige Olje- og Energidepartement
Postboks 8148 Dep.

0033 OSLO

MELDING OM VEDTAK

Fra møte i Kommunestyret den 24.02.2005.

Det underrettes om at det er fattet følgende vedtak i sak nr. 0002/05

HJEMFALL - HØRING NOU 2004: 26

1. Kommunestyret ber om at administrasjonen utarbeider en oversikt over dagens situasjon i Meløy når det gjelder kraftverk, eiere og hjemfallsår som en innledning til kommunens uttalelse.

Vannfall/kraftverk	Eier	Hjemfall
Neverdalsåga m/anlegg	Norsk Hydro	01.01.2007
Glomfjord kraftverk m/magasiner	Statkraft	-
Svartisen kraftverk m/magasiner	Statkraft	-
Lysvassåga m/anlegg	Meløy Energi AS (100% eid av Meløy kommune)	-

2. Meløy kommunestyre slutter seg til saksutredningen som en del av vår uttalelse, og vil presisere:
 - Hjemfallssaken gjelder eierskapet til vannkraftsektoren og berører vitale verdier for det norske samfunn og befolkning, både i dag og for våre etterkommere
 - Et tungt og spredt offentlig eierskap har stor egenverdi, ikke minst for å sikre kommunens innbyggere langsiktig trygghet om stabile ressurser. Nye hjemfallsregler må ha som målsetning fortsatt å stimulere til slikt eierskap
 - Flertallets forslag gir insentiver til raskt salg av kommunale eierandeler for å oppnå best mulig profitt på kort sikt. Forslaget ivaretar derfor verken de nasjonale interesser som foreligger, eller hensynet til dagens kommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap.

Postadresse
Postboks 214
8151 Ørnes

Telefon 75 72 15 00
Telefaks 75 72 15 01
E-post postmottak@meloy.kommune.no

Saksb. Oddrun Godejord
Telefon 75 72 15 05
E-post

RÅDMANN

Dato

02.03.2005

Saksnr.

04/02728

- Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Meløy kommune støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.
- Før stortinget behandler innstillingen fra hjemfallsutvalget, må forholdene til bestemmelsene i EØS-avtalen avklares.
I EØS-avtalen er eierforholdet til naturressursene unntatt. Jfr. OT.prop. Nr. 82, 91-92.
- Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger

Med hilsen

Oddrun Godejord
rådmann

Postadresse
Postboks 214
8151 Ørnes

Telefon 75 72 15 00
Telefaks 75 72 15 01
E-post postmottak@meloy.kommune.no

Saksb. Oddrun Godejord
Telefon 75 72 15 05
E-post

Sak	0002/05
Arkivsaksnr	04/02728
Arkiv:	S10 &13
Saksbehandler:	Oddrun Godejord

SAKSPROTOKOLL: HJEMFALL - HØRING NOU 2004: 26

Saksnr.: Utvalg
0002/05 Kommunestyret

Møtedato
24.02.2005

Bakgrunn:

Historisk sett har vi hatt en hjemfallsordning for våre private utbygde vannfall i 100 år. Det har ikke vært (og er fortsatt ikke) hjemfall for offentlig eide vannfall som benyttes til kraftproduksjon. Det har ikke vært forskjell på om det er stat eller kommune som er eier. Denne ordning har sørget for at det offentlige i dag eier 90% av kraftsektoren. Kraftsektoren har vært, og er, en bærebjelke i det norske samfunn, samtidig som sektoren råder over noen av våre viktigste naturverdier.

For noen år siden kom spørsmålet om våre regler for hjemfall var i tråd med EØS avtalen, her kan nevnes spesielt likebehandlingen av private og offentlige eiere. Etter å ha forsøkt med en departemental løsning av spørsmålet, fant regjeringen etter hvert det nødvendig å nedsette et utvalg for å se på saken. Utvalget var sammensatt av en representant hver fra olje- og energidep. (OED), finansdep. (FIN), moderniseringsdep (MOD), LO, LVK, Energibedriftenes landsforening (EBL), Prosessindustriens landsforening (PIL), Samarbeidende kraftfylker (SKF), KS + en advokat, en økonom og lederen Tore Vestbakke (politiker fra Krf og advokat).

Utvalgets mandat (opplistet punktvis i kortversjon):

- Utrede en videreført hjemfallsordning og utforming av denne
- Vurdere behovet for å endre dagens regelverk
- Konsekvenser av å oppheve hjemfall
- Resultere i NOU med lovforslag.

Premisser for arbeidet:

- Nasjonal handlefrihet, styring og kontroll
- Offentlige inntekter
- God ressursbruk og verdiskapning
- Harmonisering av regelverket
- Forenkling, forutsigbarhet og transparens

- Forholdet til det rettslige rammeverk
- Verdinøytralitet og salgspress

Utvalget overrakte NOU 2004:26 Hjemfall den 30. november 2004. Høringsfristen er satt til 1. mars 2005.

Saksutredning:

Fakta om dagens eierskap i vannkraftsektoren:

Ca 90% er offentlig eid fordelt med 40% på kommuner og fylkeskommuner og 50% på staten (direkte eller indirekte).

Ca 10 % er privat eid, hvorav 3,5% er konsesjonsfire og 6,5% med hjemfall.

Dagens regler.

- Det gis evigvarende konsesjoner til stat, kommuner og fylkeskommuner, og foretak eid av disse.
- Det gis tidsbegrensede konsesjoner på 60 år til private. Utenlandske foretak - også eid av offentlige organer - er likestilt med private.
- Ved konsesjonstidens utløp tilfaller vannfallet og alle tilhørende anlegg staten vederlagsfritt - hjemfall.
- Omsetning av vannfall og reguleringsanlegg er konsesjonspliktig.
- Ved overdragelse fra offentlige til private slik at det offentlige eierskapet synker under 2/3, har konsesjonsmyndighetene lagt til grunn at ny konsesjon på 60 år regnes fra *opprinnelig konsesjonstidspunkt eller utbyggingstidspunktet*.

Fra ECONs rapporter 20/02 og 21/02 til OED, gjengitt i Energi 10/02 gjengis:

- *“Regelverket gjør det i praksis uaktuelt for private eller utenlandske aktører å kjøpe seg inn...”*
- *“I dagens hjemfallsordning blir eierskapet innelåst, fordi salg fra offentlige eiere til private eller utenlandske aktører kan medføre en betydelig kortere konsesjonsperiode for kjøper”*

Flertallets forslag:

- Like regler for alle aktører - tidsbegrenset konsesjon på 75 år regnet fra *lovendringstidspunktet*.
- Flertallet går videre inn for at *konsesjonæren* på *hjemfallstidspunktet* skal ha en ubetinget rett til en andel av det hjemfalte anlegget
 - 6 medlemmer går inn for partielt hjemfall, dvs at kun 2/3 hjemfaller
 - 3 medlemmer går inn for totalhjemfall, men konsesjonæren på hjemfallstidspunktet gis en ubetinget kompensasjon på 20 prosent.

Mindretallets forslag (KS, LO og LVK):

- "Saken gjelder eiendomsretten til Norges viktigste landbaserte næring, eiendomsretten til våre naturressurser og eiendomsretten til landets grunnleggende infrastruktur. Vannkraftsektoren er i dag eid av det offentlige med 90 prosent.
- Det offentlige eierskapet har stor egenverdi."

Mindretallets forslag til hjemfallsmodeller:

- Transaksjonsmodellen:
 - a) offentlige eiere med evigvarende konsesjoner videreføres inntil det gjennomføres en konsesjonspliktig transaksjon
 - b) enhver *kjøper* likestilles: Konsesjon på 60 år og med hjemfall til staten
- Terskelen for konsesjonspliktig transaksjon bør settes lavt
- Modellen innebærer full markedsåpning, men gir mulighet for den offentlige eier til å unngå hjemfall til staten
- Forutsetter en EØS-avklaring

Mindretallets subsidiære modell:

- Rettighetsmodellen:
 - Tidsbegrenset konsesjon for alle på 60 år, med hjemfall til staten. Enhver *kjøper* likestilles
 - Dagens offentlige eiere, som på hjemfallstidspunktet blir fratatt sine evigvarende konsesjoner, gis lovfestet rett til en andel av anlegget eller en erstatning for det tap hjemfallet innebærer, på 45 prosent
- Rettigheten ved hjemfall er forbeholdt den offentlige eier på det tidspunkt. Ordningen er ment som en stimulans til å videreføre sitt eierskap.

Vurdering:

Når det gjelder vurderinger i denne saken vil jeg støtte meg til andre med langt bredere erfaring og kunnskaper enn meg.

Energiveteranene uttaler bl.a.:

Ingen generasjon har moralsk rett til å selge en nasjons fornybare og evigvarende ressurser.

Når Hjemfallsutvalget foreslår endringer i hjemfallsreglene, setter utvalget i spill grunnlaget for dagens eierskap i vannkraftsektoren. Samtidige uttaler et samlet utvalg på s.12:

"Vassdragene representerer fornybare og evigvarende ressurser av stor nasjonal verdi, både økonomisk og miljømessig. I dag er kraftproduksjon den viktigste økonomiske utnyttelsen. Vannkraften utgjør 99 prosent av kraftproduksjonen i landet, og er av grunnleggende betydning for verdiskapingen og velferden. Norge har et unikt fortrinn i å utnytte disse naturressursene til kraftproduksjon. For å sikre at vassdragsressursene blir utnyttet på best mulig måte ut fra samfunnets interesser nå og i fremtiden, er det nødvendig med et godt utbygd system av økonomiske og administrative virkemidler."

Kommunen er enig i denne beskrivelsen av kraftsektorens betydning. Når utvalget da foreslår gjennomgripende endringer i hjemfallsordningen, burde følgende forutsetninger være til stede:

- a) Utvalget har en klar målsetning med de endringer som foreslås
- b) Utvalget har en klar oversikt over virkningene av de endringer som foreslås

Et flertall på ni av utvalgets tolv medlemmer foreslår at konsesjonæren på hjemfallstidspunktet skal få en ubetinget rett til en andel av anleggene eller dets verdi. Denne retten til et evigvarende eierskap vil øke markedsverdien av kraftanleggene i dag. Dette forslaget vil forsterke salgspresset på dagens offentlige eiere ytterligere.

Kommunen kan ikke se at flertallet har beskrevet noe klart mål med de endringsforslag som er fremmet. Heller ikke kan kommunen se at flertallet har gitt noen klar beskrivelse av de virkninger endringene vil ha, f. eks i forhold til de store samfunnsverdier som kraftsektoren forvalter, jf det grunnleggende forvaltningsprinsippet i plan- og bygningsloven § 33-1 om at "Formålet med en konsekvensutredning er å klargjøre virkninger av tiltak som kan ha vesentlige konsekvenser for miljø, naturressurser eller samfunn".

Det har tidligere vært opplyst at regjeringen har hatt til hensikt å fremme sak for Stortinget våren 2005, basert på Hjemfallsutvalgets innstilling.

Når innstillingen både mangler en klar målangivelse og konsekvensutredninger, vil kommunen motsette seg at saken fremmes så raskt og uten at disse grunnlag er til stede.

2. Det fremtidige eierskapet i vannkraftsektoren

Hjemfallsutvalgets mindretall, bestående av representantene for KS, LO og LVK har i en felles uttalelse inntatt i innstillingen kap 10.4.3 fremmet andre forslag til nye hjemfallsmodeller. Her uttales det blant annet:

"Våre vassdrag og vannkraftproduksjonen for Norge har i seg verdier som rekker langt ut over bedrifts- og samfunnsøkonomiske modeller. (...) Disse medlemmer ser det derfor slik at verken skatte- eller konsesjonsreglene fullt ut ivaretar de sterke samfunnsmessige behov for styring og kontroll som foreligger i vannkraftsektoren. Det offentlige eierskapet har derfor en stor egenverdi. (...) Bare gjennom et omfattende offentlig eierskap kan disse verdiene sikres for senere generasjoner."

Kommunen slutter seg fullt ut til disse uttalelser og til de begrunnelser som mindretallet har gitt. Flertallet synes nærmest å ha en likegyldig holdning til det fremtidige eierskapet i vannkraftsektoren, jf følgende fra s. 142 i utredningen:

"Flertallets forslag til fremtidig hjemfallsregime kan likevel innebære økt privat eierandel i kraftsektoren.(...) En eventuell økning av utlendingers eierandel i norsk kraftnæring vil derfor reflektere en allmenn utvikling med sterk vekst i grensekryssende investeringer."

Kommunen vil vise til at uavhengige økonomiske sakkynndige har konkludert med at flertallets forslag ikke bare "kan" innebære økt privat og utenlandsk eierskap, men mest sannsynlig vil gjøre det, og at det offentlige utsalget vil bli betydelig. Fordi dette strider mot kommunens syn på det fremtidige eierskapet i kraftsektoren, vil kommunen motsette seg flertallets forslag til fremtidige hjemfallsmodeller.

3. Forholdet til dagens offentlige eiere

Dagens offentlige eierskap er delt mellom staten med 50 prosent gjennom Statkraft AS, og kommunale og fylkeskommunale eiere med om lag 40 prosent.

Innenfor Meløy kommune ligger er det store krafttybygginger. Vi har Glomfjord kraftverk m/magasiner (Statkraft), Svartisen kraftverk m/magasiner (Statkraft), Neverdalsåga m/anlegg (Hydro) og Lysvassåga m/anlegg (Meløy Energi). Altså i vesentlig grad statlig eie og litt kommunal via eget selskap, men viktig dersom også statlige verk blir solgt.

Det er kommunens syn at det spredte offentlige eierskapet har mange positive sider, og at en fremtidig hjemfallsordning bør gi grunnlag for en videreføring av dette.

Flertallet på ni foreslår at konsesjonæren på hjemfallstidspunktet skal gis en ubetinget rett til en andel i det hjemfalte anlegg. Forslaget skal blant annet tilgodese de offentlige eiere som ønsker å selge ved at "dersom en offentlig eier ikke lenger ønsker å drive med kraftproduksjon vil salgssummen forventes å reflektere den fremtidige konsesjonærens rettigheter ved hjemfallet". Flertallets forslag på dette punkt vil med andre ord forsterke det salgspresset som allerede ligger i flertallets forslag. Også av denne grunn vil kommunen motsette seg flertallets forslag, som direkte er egnet til å undergrave dagens offentlige eierskap.

Det er fra media en kjent sak at utenlandske kraftforetak er sterkt interessert i å kjøpe seg inn i norske vannkraftanlegg. Flertallets forslag vil gi slike kraftforetak evigvarende rettigheter til norske vannkraftressurser.

Flertallets forslag på dette punkt motarbeider direkte viktige nasjonale interesser knyttet til vannkraftsektoren.

4. EØS-avtalen

Forholdet til EØS-avtalen har vært sentralt for Hjemfallsutvalget, og det heter i kap 10.2.6 at "Det er en sentral premiss for utvalget at forslaget til et fremtidig hjemfallsregime skal være robust i forhold til de forpliktelser Norge har gjennom EØS-avtalen."

Mindretallets forslag om en transaksjonsmodell tar sikte på å likebehandle alle fremtidige konsesjonærer, uavhengig om disse er offentlige eller private. På denne måte søker mindretallet å ivareta målsetningen i EØS-avtalen om fri etableringsrett og fri kapitalbevegelse, som er de bestemmelser som ESA viser til når det kritiserer dagens norske regler.

Det går fram av utvalgets innstilling at utvalgets EØS-utreder har uttrykt skepsis til mindretallets forslag til en såkalt transaksjonsmodell, og at flertallet "har lagt stor vekt" på dette. (s.126)

Kommunen konstaterer at også statens tre representanter i utvalget tilhører dette flertallet. Videre konstaterer kommunen at staten så sent som i brev 19. april 2002 til ESA fremholdt at "konsesjonssystemet med tidsbegrensede konsesjoner og hjemfall er ledd i den statlige forvaltningen av eiendomsretten til vannfallene, og det fremgår av EØS-avtalens artikkel 125 at avtalen ikke på noen måte skal berøre avtalepartenes regler om eiendomsretten."

Kommunen slutter seg til mindretallets syn om at det har oppstått en uholdbar situasjon i forhold til EØS-avtalen. Det er lite tillitvekkende at den norske stat på den ene siden fastholder at EØS-avtalen ikke legger begrensninger på våre konsesjons- og hjemfallsregler, og på den annen side tilpasser sine synspunkter til at avtalen likevel gjelder fullt ut.

Kommunen finner det maktpåliggende at staten avklarer med ESA om og i tilfelle i hvilken utstrekning EØS-avtalen legger føringer for vår fremtidige hjemfallsordning.

5. Konesjonstidens lengde

Et knapt flertall på syv i utvalget går inn for at fremtidig konesjonslengde settes til 75 år, mens mindretallet på fem foreslår 60 år, som er dagens ordning.

Et samlet Hjemfallsutvalg går inn for regler som gir en betydelig større markedsåpning enn dagens regler. Det er kommunens syn at desto større markedsåpning, desto virktigere er det med et robust og reelt hjemfallsinstitutt. Ut fra den overordnede målsetningen om å beholde et tungt offentlig eierskap i vannkraftsektoren også på lang sikt, støtter kommunen mindretallets forslag om konesjonstid på 60 år.

6. Private konesjonærer

Om lag 10 prosent av kraftforsyningen er eid av private foretak, i hovedsak den kraftkrevende industrien. Omlag 6,5 prosent av disse har tidsbegrensede konesjoner med hjemfall til staten. Flertallet foreslår å omgjøre dagens konesjoner til nye tidsbegrensede konesjoner på 75 år fra lovendringstidspunktet, og med evigvarende rett til 1/3 av anlegget for konesjonæren. Forslaget synes i hovedsak motivert av EØS-utrederens konklusjoner.

Mindretallet foreslår å videreføre de rettigheter konesjonærene har i dag. Flertallets forslag vil innebære at de private får en forlengelse som er lengre enn hva de opprinnelige fikk konesjon til. Flertallets forslag vil videre innebære en betydelig overføring fra stat og kommune til privat sektor, på flere milliarder kroner – og helt uten vilkår, eksempelvis om hvor kraften skal brukes. Kommunen gir sin tilslutning til mindretallets syn og viser til det som ovenfor er sagt om forholdet til EØS-avtalen.

Mer enn 30 prosent av de private kraftanleggene er i dag helt konesjonsfrie fordi de ble bygget før konesjonslovene av 1909. Mindretallet går inn for å likestille disse anleggene konesjonsrettslig med øvrige kraftanlegg med grunnlag i nye regler.

Dersom det viser seg nødvendig å endre dagens evigvarende konesjoner for offentlige eiere til tidsbegrensede konesjoner, er det kommunens syn (som mindretallet) at også evigvarende rettigheter hos de private konesjonærene må omgjøres på samme måte.

7. Vertskommunenes interesser

Hjemfallsutvalget foreslår å videreføre dagens lovbestemte hjemfallsrettigheter for de berørte vertskommuner, men med visse begrensninger i gjeldende trappetrinnsregler. Forslaget, sammen med forslaget om å innføre tidsbegrensede konesjoner for alle (enten straks som flertallet eller ved transaksjon som mindretallet), vil føre til at omfanget av anlegg som hjemfaller øker vesentlig.

Kommunen støtter forslaget til videreføring av vertskommunenes rettigheter og forslaget til ny trappetrinnsregel, slik et samlet utvalg går inn for.

Innstilling:

Meløy kommunestyre slutter seg til saksutredningen som en del av vår uttalelse, og vil presisere:

- Hemfallssaken gjelder eierskapet til vannkraftsektoren og berører vitale verdier for det norske samfunn både i dag og for våre etterkommere
- Et tungt og spredt offentlig eierskap har stor egenverdi, og nye hjemfallsregler må ha som målsetning fortsatt å stimulere til slikt eierskap
- Flertallets forslag gir insentiver til raskt salg av offentlige eierandeler og ivaretar verken de nasjonale interesser som foreligger eller hensynet til dagens kommunale og fylkeskommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap
- Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Kommunen støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden
- Den norske stat må sørge for en avklaring av EØS-avtalens betydning for fremtidige konsesjons- og hjemfallsregler
- Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger

Behandlet i: Kommunestyret

Møtedato: 24.02.2005

Sak: PS 0002/05

Resultat: Innstilling vedtatt

Behandling i utvalget:

Rådmannen la fram følgende tilleggspunkt i innstillingen:

- Private kraftverk hvor vannfallene ble ervervet før 1909 må underkastes de samme hjemfallsreglene som andre private vannfall og kraftverk.

Ei gruppe bestående av gruppelederne Ingjar Johnsen, Hanne Aidijervi og Per Swensen utarbeidet et fellesforslag fremlagt i møte:

1. Kommunestyret ber om at administrasjonen utarbeider en oversikt over dagens situasjon i Meløy når det gjelder kraftverk, eiere og hjemfallsår som en innledning til kommunens uttalelse.
2. Meløy kommunestyre slutter seg til saksutredningen som en del av vår uttalelse, og vil presisere:

- Hjemfallssaken gjelder eierskapet til vannkraftsektoren og berører vitale verdier for det norske samfunn og befolkning, både i dag og for våre etterkommere
- Et tungt og spredt offentlig eierskap har stor egenverdi, ikke minst for å sikre kommunens innbyggere langsiktig trygghet om stabile ressurser. Nye hjemfallsregler må ha som målsetning fortsatt å stimulere til slikt eierskap
- Flertallets forslag gir insentiver til raskt salg av kommunale eierandeler for å oppnå best mulig profitt på kort sikt. Forslaget ivaretar derfor verken de nasjonale interesser som foreligger, eller hensynet til dagens kommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap.
- Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Meløy kommune støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.
- Før stortinget behandler innstillingen fra hjemfallsutvalget, må forholdene til bestemmelsene i EØS-avtalen avklares.
I EØS-avtalen er eierforholdet til naturressursene unntatt. Jfr. OT.prop. Nr. 82, 91-92.
- Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger

Fremlagt fellesforslag enstemmig vedtatt.

Vedtak:

1. Kommunestyret ber om at administrasjonen utarbeider en oversikt over dagens situasjon i Meløy når det gjelder kraftverk, eiere og hjemfallsår som en innledning til kommunens uttalelse.
2. Meløy kommunestyre slutter seg til saksutredningen som en del av vår uttalelse, og vil presisere:
 - Hjemfallssaken gjelder eierskapet til vannkraftsektoren og berører vitale verdier for det norske samfunn og befolkning, både i dag og for våre etterkommere
 - Et tungt og spredt offentlig eierskap har stor egenverdi, ikke minst for å sikre kommunens innbyggere langsiktig trygghet om stabile ressurser. Nye hjemfallsregler må ha som målsetning fortsatt å stimulere til slikt eierskap
 - Flertallets forslag gir insentiver til raskt salg av kommunale eierandeler for å oppnå best mulig profitt på kort sikt. Forslaget ivaretar derfor verken de nasjonale interesser som foreligger, eller hensynet til dagens kommunale eiere, som ønsker fortsatt eierskap.

- Mindretallets forslag gir en rimelig balanse mellom hensynet til offentlig eierskap på kort og lang sikt og hensynet til effektiv ressursbruk og nødvendige omstruktureringer. Meløy kommune støtter mindretallets forslag og viser til de begrunnelser som er gitt i mindretallsmerknaden.
- Før stortinget behandler innstillingen fra hjemfallsutvalget, må forholdene til bestemmelsene i EØS-avtalen avklares.
I EØS-avtalen er eierforholdet til naturressursene unntatt. Jfr. OT.prop. Nr. 82, 91-92.
- Saken bør ikke fremmes for endelig behandling før grundige konsekvensutredninger foreligger